

Daarom werd Herman in september 1925 inspecteur/propagandist bij deze krant.

In 1929 werd hij chef van deze afdeling in het Rotterdamse bedrijf. In 1931, toen ondertussen De Arbeiderspers was ontstaan, benoemde 'Y. G.' Van Kuilenburg tot rayondirecteur van het krantenbedrijf De Arbeiderspers in Arnhem. In 1939 werd hij als zodanig overgeplaatst naar Groningen, waar Van Kuilenburg de oorlog meemaakte. Moedig bood hij op 2 september 1940 zijn ontslag aan bij Rost van Tonningen, die De Arbeiderspers moest 'beheren'.

Toen begon zijn verzet. Van Kuilenburg begon in Groningen een winkel in papierwaren, die een haard van verzet werd. Op 10 maart 1941 volgde zijn arrestatie. Medewerking aan het illegale Vrij Nederland. Met veel geluk weer vrij. In 1943 opnieuw gearresteerd. Nu wegens activiteit in het studentenverzet en medewerking aan het illegale Trouw. Opnieuw vrij.

Na de bevrijding in 1945 rayondirecteur van De Arbeiderspers in Rotterdam. In november 1945 werd hij benoemd tot lid van het Noodparlement. Er was voor hem zo ontzaglijk veel te doen. En hij had kennis van zaken.

Dan haalt de hoofddirecteur van De Arbeiderspers, waar Klaas Voskuil de hoofdredactionele scepter voerde omdat Wiardi Beckman niet was teruggekomen uit het Duitse concentratiekamp, Van de Kieft Herman van Kuilenburg naar Amsterdam. Daar wordt hij eerst adjunct-directeur in 1948 en een jaar later als opvolger van Van de Kieft, die minister van Financiën wordt, directeur naast C. van der Waerden.

Vanuit dit directeurschap had Van Kuilenburg zitting in de Raad van Beheer van het Algemeen Nederlands Persbureau (ANP) en was hij bestuurslid van de Nederlandse Dagblad Pers. Hij was lid van de raad van bestuur van de NOTU en van de raad van advies en toezicht op de Staatsdrukkerij. Hij zat in talloze studie- en bedrijfscommissies.

Hij werd in 1957 officier in de orde van Oranje-Nassau en in 1963 officier in de Kroonorde van België. Van de VARA was hij lid van verdienste.

Was Herman van Kuilenburg een gemakkelijk man? Nee. Voor zichzelf niet, voor anderen niet. Hij had een grote mond en velen waren daar bang voor.

Toch is hij met deze woorden niet totaal geschetst. Want wie